

discernibilitat f. Qualitat
de discernible.

≠ No té discerniment. No
té encara l'edat, ^{del discerniment.} va mos-
trà poc discerniment

? (Jur)

disceptatio f. Acció, ^{de} ~~estat~~ ^{estat}
disceptor, controvertic, discursus

disceptar v. intr. Debate, discutir

discernible adj. Que pot ésser
discernit

discernidor -a adj. Que discerneix

discerniment m. Acció de dis-
cernir. | facultat de discernir
amb el pensament, esp. el bé del
mal. ~~l'edat del discerniment~~

discernir v. tr. Distingir (qual-
com) amb els sentits i esp. amb el
pensament. No discernir el bé
del mal.